Silencis

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Josep Thió & Lluís Gavaldà

-

Rock'n'Cat

Lletra original

Tres o quatre gotes delatant pluja de nitFiltren el sol per la finestra.Miro com reposes nua des dels peus del llitAmb un posat plé de tendresa.Oh, quantes nitsAcaronant els teus dits febles;Oh, quants matinsCom el que ara tinc tebi com un fil de roba.Amagats de tanta gent que parlaTeixim certeses amb la mirada.Som tan lluny d'aquest soroll salvatgeQue ens fem entendre sense paraules...Dos o tres cabells mandrosos pinten els coixinsAmb el color d'aquesta tarda.Sento com camines pel so dolç del teu vestitQue entre les cuixes et delata.Oh, quants matinsEntrellaçant-nos com la pedra;Oh, quantes nitsCom la que ara tinc, tèbia com la llum d'una espelma.Amagats de tantes veus estranyesAmb els silencis omplim paisatges.Allunyats d'aquest soroll tan aspreEns fem entendre, sense paraules...Serà que amagats de tantes veus estranyes...Ens fem entendre sense paraules..

Lletra traduïda

... sonors

Els autors de la cançó diuen que... Lluís Gavaldà: En Josep em va portar cinc melodies perquè triés la que em vingués més de gust. No vaig dubtar gens. Quan vaig sentir aquella balada vaig reconèixer que era la que jo volia. A partir d'aquí, vaig tenir la idea de fer una lletra molt cinematogràfica, on cada estrofa fos una escena d'aquelles en plà seqüència en què s'expliquès, de manera mínimament entenedora, l'eloqüència dels silencis en una relació plena de complicitats, la capacitat de dir coses amb un gest, una mirada, una visió, D'aquí va sortir la idea de la cançó. Al principi s'havia de dir "Sense paraules", però a última hora em va agradar més "Silencis". I així va quedar. **Els prega_rockers diuen que...**"Silencis" és un cant a la comunió corporal, una pregària dels sentits. Estem devant del que Xabier Zubiri anomenava "silencio sonoro", un silenci amb contingut. L'Evangeli està plagat de silencis significatius. Jesus critica a la gent que prega fent xerrameca (Mt 6, 7), es compadeix i solidaritza amb la mirada (Lc 10, 33. El bon samarità), i també sap guardar silenci davant la frivolitat del tirà (Mc 15, 4. Jesus davant Pilat).

Així estiguérem parlant-nos amb les mans i les obres [Sant Pere Claver]

"Ahir desembarcà una grandíssima nau de negres de "Los Ríos". Anàrem allí carregats amb dos cabassos de taronges, llimones, galetes i altres coses (...). Ens vam obrir pas enmig de la multitud, fins arribar als malalts, dels quals n'hi havia tot un eixam i jeien sobre una terra molt humida i entollada (...).Vam aplegar els malalts en dos cercles; d'un s'encarregà el meu company amb l'intèrpret, separtas de l'altre que el vaig assumir jo. Entre ells n'hi havia dos quie es morien: ja estaven freds i no se'ls notava el pols. Vam prendre una teula d ebrases, la vam posar enmig del cercle a tocar dels que estaven morint-se, i, traient diferents perfums, dels quals portàvem dues bosses plenes, els vam fer una fumigació i els vam cobrir amb els nostres manteus; així recobraren calor i nou alé vital, la cara se'ls posà molt alegre i tenien els ulls oberts i ens miraven.**Així estiguérem parlant-nos, no pas amb la llengua, sinó amb les mans i les obres** (...). Després ens vam asseure o ens vam agenollar al seu costat, i els vam rentar les cares i els ventres amb vi, i, fent-los contents i amanyagant el meu company els seus i jo els meus, vam començar a fer-los tantes demostracions com pot fer la naturalesa humana per alegrar un malalt."De les Cartes de Sant Pere Claver, el 31 de Maig de 1627. Pere Claver nasquè a Verdú, prop de Tàrrega, l'any 1580. El 1602 es va fer jesuita i el 1616 s'ordenà capellà en la missió de Colombia, allí va exercir la seva acció d'atenció als esclaus africans que arribaven a les colònies espanyoles, pel que és recordat com "l'esclau dels negres"